

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.218 van 24 maart 2011
in de zaak A. 193.764/VII-37.942.**

In zake : Frans RENDERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Noël Devos
 kantoor houdend te 2440 Geel
 Diestseweg 155
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de gouverneur
van de provincie Antwerpen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 augustus 2009, strekt tot de nietigverklaring van "het besluit van de Gouverneur van de provincie Antwerpen van 11 augustus 2009 houdende de verplichting binnen de 15 dagen ofwel de wapens onomkeerbaar te laten demilitariseren door de Proefbank te Luik en hiervan een attest voor te leggen, ofwel afstand te doen van de wapens bij de lokale politie van zijn verblijfplaats met het oog op vernietiging".

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 198.005 van 19 november 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 maart 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Cauwenberghs, die loco advocaat Noël Devos verschijnt voor de verzoeker, en jurist Mario Boeckx, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker was voor de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) in het bezit van een aantal vergunde verweer- en oorlogswapens en een aantal geregistreerde jachtwapens. Hij was ook in het bezit van een Europese vuurwapenpas waarvan de geldigheid verstreek op 20 augustus 2009.

3.2. Op 4 maart 2009 dient hij bij de lokale politie van zijn woonplaats een aanvraag in om zijn wapenbezit te regulariseren. In die aanvraag stelt hij het volgende :

- "1) Sinds 1987 tot 1991 heb ik op vrijwillige basis al mijn wapens laten immatriculeren, wat in die tijd nog niet verplicht was voor alle wapens;
- 2) Alle wapens in mijn bezit zijn sinds 1992 geregistreerd in het politiecommissariaat te Beerse (...)
- 3) Voor de oorlogswapens heb ik een vergunning verkregen sinds 1992 van de Gouverneur provincie Antwerpen
- 4) Bij mijn verhuis van Beerse naar Ravels (Poppel) zijn in 1999/2000 al mijn wapens (van luchtbuiks, jacht- verweer tot oorlogswapens) na controle en opmetingen door de Politie van Ravels, opgenomen in hun bestand en werden de vergunningplichtige wapens opnieuw geregistreerd (...). Hierop heb ik nog een tweede controle gehad in 2004 op alle wapens in mijn bezit (...);
- 5) Betreffende mijn vaste jachtwapens (enkel voor buitenlandse jacht) heb ik op 20/08/2004 een Europese vuurwapenpas verkregen met een geldigheidsduur tot 20/08/2009 van het Provincie Commissariaat Antwerpen (...);
- 6) Sinds 24 jaar, zijnde vanaf 1985 tot op heden, ben ik bezitter van een jachtverlof, bij Arrondissementscommissariaat bekend voor categorie A en B (zijnde klein en groot wild of hagel en kogel geweer)
- 7) Heden stel ik tot mijn eigen grote verbazing vast dat deze reeds geregistreerde wapens en door de politie opgenomen in lijst van niet vergunningsplichtige wapens, na oktober 2008 worden beschouwd als illegale wapens. Zelfs mijn Europese vuurwapenpas is hiermede komen te vervallen alsook mijn jachtwapens.
- 8) Gezien mijn totaal verkeerde interpretatie van de nieuwe wet die mij bekend was via de media, meen ik uit de grond van mijn hart en was er volledig van overtuigd dat deze wetgeving niet van toepassing was voor de reeds bestaande registraties (vergunningsplichtige) alsook al de andere reeds bekende wapens in mijn bezit (niet vergunningsplichtige), daar deze al meer dan 16 jaar bij diverse overheidsinstanties bekend zijn of waren, idem Europese vuurwapenpas. Ik was er volledig van overtuigd en de mening toegedaan dat de nieuwe wapenwet er was voor bezitters van wapens die nooit enige aangifte hadden gedaan en als laatste kans deze alsnog konden regulariseren. Dit klinkt misschien voor u ongeloofwaardig, maar is de waarheid, zeker met de wetenschap van heden dat dit voor mij bij de Politie een eenvoudige administratie herregistratie geweest zou zijn, maar nogmaals ik was hierover totaal onwetend.

Daarom richt ik mij tot u, gezien de wetgeving nog een eenmalige laatste kans voor registratie toelaat. Ik vraag u daarom hierbij beleefd om alle wapens in mijn bezit (...) te regulariseren om also deze nog vergund te krijgen. Mijn excuses nogmaals dat ik deze niet voor oktober 2008 heb ingediend".

3.3. Op 9 juni 2009 wordt namens de gouverneur van de provincie Antwerpen aan de verzoeker meegedeeld dat zijn regularisatieaanvraag niet ontvankelijk is aangezien zij na de overgangsperiode, die liep van 9 juni 2006 tot 31 oktober 2008, is ingediend.

3.4. De gouverneur van de provincie Antwerpen weigert op 11 augustus 2009 de door de verzoeker gevraagde vergunningen. Dit is het bestreden besluit.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verwerende partij heeft geen memorie van antwoord ingediend. Bij haar laatste memorie voegt zij evenwel een kopie van een "Memorie van Antwoord" die met aangetekende brief van 11 september 2009 aan de griffie van de Raad van State is bezorgd. Deze memorie werd echter ingediend in het kader van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en niet in het kader van het annulatieberoep. Bijgevolg wordt deze memorie uit de debatten geweerd.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. In een eerste middel voert de verzoeker een gebrek aan rechtsgrond en een schending van de materiële motiveringsplicht aan. Hij stelt dat de wetgeving die het bestreden besluit aanhaalt als rechtsgrond geen bepaling bevat die dit besluit motiveert en concludeert dat de materiële motiveringsplicht geschonden is bij gebreke aan motieven die ter verantwoording van het bestreden besluit in aanmerking kunnen worden genomen. Hij stelt voorts dat, aangezien het bestreden besluit volgens hem op geen enkele rechtsregel is gesteund, dit besluit aangetast is door een gebrek aan rechtsgrond. Het bestreden besluit gaat er volgens

hem aan voorbij dat zijn wapens geregistreerd zijn, dat hij de nodige vergunningen bezit, dat hij een Europese wapenpas heeft en een jachtverlof waardoor hij bij een wapenhandelaar nieuwe jachtwapens kan kopen op voorlegging van het jachtverlof, zonder registratie bij politie. Hij besluit dat de enige te motiveren beslissing erin kan bestaan dat hem een finale mogelijkheid tot regularisatie en een minnelijke schikking wordt aangeboden omwille van het niet-tijdig vervullen van een formaliteit voorzien in de wapenwet.

6. In zijn laatste memorie verduidelijkt de verzoeker dat hij enkel artikel 3 van het bestreden besluit betwist.

Beoordeling

7. Uit de eerste zin van de uiteenzetting van het middel van de verzoeker blijkt dat het middel uitsluitend gericht is tegen artikel 3 van het bestreden besluit waarin wordt bepaald dat de verzoeker ofwel de wapens onomkeerbaar dient te laten demilitariseren door de Proefbank te Luik, ofwel afstand dient te doen van de wapens bij de lokale politie van zijn verblijfplaats met het oog op vernietiging. Uit de laatste zin van de uiteenzetting van de verzoeker, waarin deze stelt dat nog een mogelijkheid tot regularisatie bestaat, blijkt echter dat hij artikel 1 van het bestreden besluit betwist waarin zijn aanvraag om zijn wapenvergunningen te hernieuwen onontvankelijk wordt verklaard. Om ontvankelijk te zijn moet een middel duidelijk en nauwkeurig zijn. Voldoende duidelijk betekent dat het niet nodig is veronderstellingen te maken over de juiste bedoeling van de verzoeker. Het middel beantwoordt niet aan die vereisten. Het is immers voor meerdere interpretaties vatbaar en het is bijgevolg onontvankelijk. De verduidelijking van de verzoeker in zijn laatste memorie dat hij enkel artikel 3 van het bestreden besluit betwist, is laattijdig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

8. De verzoeker voert in een tweede middel afwezigheid van bevoegdheid aan. Hij stelt dat over het lot van de wapens, vermeld in het bestreden besluit, enkel door de correctionele rechtbank kan worden beslist en dat het bestreden besluit bijgevolg tot stand is gekomen door aanmatiging van bevoegdheid, aangezien volgens hem een administratieve overheid op een domein is getreden dat aan de rechterlijke macht toebehoort. Volgens hem heeft de verwerende partij dit bevestigd in haar schrijven van 9 juni 2009.

9. In zijn laatste memorie herhaalt de verzoeker dat er geen rechtsgrond is op grond waarvan in het bestreden besluit over het lot van de wapens mag worden beslist en is er, bij gebrek aan rechtsgrond, sprake van aanmatiging van bevoegdheid.

Beoordeling

10. Volgens artikel 23, vierde lid, van de wapenwet dient de rechter de verbeurdverklaring uit te spreken in geval op de wapenwet een inbreuk wordt gepleegd doordat de betrokkene zonder vergunning wapens voorhanden houdt.

Met het bestreden besluit wordt aan de verzoeker het recht op het voorhanden hebben van wapens onzegd. Artikel 3 van het bestreden besluit bepaalt dat de verzoeker binnen de vijftien dagen ofwel de wapens onomkeerbaar moet laten demilitariseren ofwel afstand moet doen van de wapens bij de lokale politie van zijn verblijfplaats met het oog op vernietiging.

Door het bestreden besluit wordt geen afbreuk gedaan aan de bevoegdheid van de correctionele rechter om wapens die door de verzoeker onwettig voorhanden zouden worden gehouden, verbeurd te verklaren.

Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

11. De verzoeker voert in een derde middel de schending aan van het vertrouwensbeginsel. Hij stelt dat door het bestreden besluit gerechtvaardigde verwachtingen die door het bestuur bij de rechtsonderhorige zijn gewekt, niet zijn gehonoreerd waardoor het vertrouwen van de rechtsonderhorige in het bestuur misleid is. Hij citeert hiertoe een schrijven van de arrondissementscommissaris namens de gouverneur van de provincie Antwerpen van 16 februari 2009 aan de korpschef van politiezone Kempen Noordoost :

"(...) De parketten zullen u vervolgens een brief bezorgen die u voor 1 mei 2009 dient te richten aan alle nalatige wapenbezitters, met de vermelding van de finale mogelijkheid die hen gegeven wordt om hun wapen voor 1 september 2009 te regulariseren zonder dat een proces-verbaal wordt opgesteld en de relevante wapens dienen te worden neergelegd bij de griffier. Een minnelijke schikking zal wel worden opgelegd".

12. In zijn laatste memorie wijst de verzoeker op de "expliciete vermelding van de mogelijkheid tot regularisatie voor nalatige wapenbezitters".

Beoordeling

13. De mogelijkheid tot regulariseren die in het vooruitzicht wordt gesteld in de brief van 16 februari 2009 van de arrondissementscommissaris aan de korpschefs van de politiezones heeft betrekking op de wapenbezitters die vóór 1 november 2008 geen aanvraag tot het voorhanden van vuurwapens hadden ingediend. Die regularisatie houdt niet in dat aan de nalatige wapenbezitters alsnog een wapenvergunning wordt toegekend, maar wel dat geen proces-verbaal wordt opgesteld op voorwaarde dat de betrokkenen vóór 1 september 2009 vrijwillig afstand doen van hun wapens en een minnelijke schikking betalen. Tegen de betrokkenen zou met andere woorden geen strafvervolging worden ingesteld.

De verzoeker mocht er derhalve op basis van de brief van 16 februari 2009, die overigens niet aan hem gericht was, niet op vertrouwen dat zijn aanvraag tot het verkrijgen van wapenvergunningen door de verwerende partij zou worden ingewilligd.

Het derde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig maart tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin